

tinget skal godkendes for Forretningslokalers Vedkommende, men for Beboelseslejligheders Vedkommende kun i Almindelighed efter Nævnets nærmere Bestemmelse. Det bestemmes nu, at den almindelige Regel for Beboelseslejligheder ogsaa skal være anvendelig paa Forretningslokaler. (For at forebygge Masseopsigelser af Forretningslokaler i Dagene indtil Lovens Ikrafttræden, den 1. December, har denne Bestemmelse faaet Retsvirkning fra Lovforslagets Forelæggelsesdag den 14. November 1917).

Endelig anføres, at Lovens Gyldighed skal ophøre den 1. August 1918, at samtlige allerede nedsatte Nævn ophører med Udgangen af December 1917, at der kun, hvor en Kommunalbestyrelse vedtager det, skal fortsættes med Nævnene, at der i saadanne Tilfælde skal foretages Nyvalg som gældende fra 1. Januar 1918, og at de Kommunalbestyrelser, som vedtager at nedsætte Nævn, atter kan ophæve dem, hvorhos der til Slutning er indsat en Bestemmelse, der udtrykkelig udtaler, hvad der i øvrigt følger af sig selv, at den nye Lovs Regler, forsaavidt de i Realiteten afviger fra den gældende Lov, ikke kan finde Anvendelse paa de retsstiftende Handlinger, som er foregaaet forinden den nye Lovs Ikrafttræden.

Det af Regeringen fremsatte Lovforslag — der var affattet som indeholdende forskellige Ændringer i og Tilføjelser til Loven af 23. Februar, der ellers skulde vedblive at bestaa (indtil 31. December 1918) — indeholdt en Del flere Ændringer i Loven af 23. Februar, end der kom til at staa i den vedtagne Lov, idet det dog saavel i Bemærkningerne til Lovforslaget som af Ministeren ved Lovforslagets Forelæggelse udtaltes, at det afgørende var at faa Gyldigheden af Loven af 23. Februar, der kun skulde gælde indtil 31. December 1917, forlænget, i Overensstemmelse med Ønsker, fremsatte saavel af Boligkommissionen som af det store Flertal af de paagældende Kommunalbestyrelser, og at Loven af 23. Februar i og for sig godt kunde anvendes fremdeles uforandret. Af de Ændringer, som Ministeriet havde foreslaaet efter indtrængende Anmodninger fra en stor Del af Nævnene eller fra Boligkommissionen, og som ikke kom med i den endelige Lov, kan nævnes, at blandt de Tilfælde, hvor Godkendelse kræves, var inddraget det Tilfælde, at Ejeren udlejer en af ham selv beboet Lejlighed, eller at en Ejer, der har faaet Tilladelse til at opsigte en Lejer for selv at benytte Lejligheden, derefter udlejer den, fordi han ikke længere har Brug for den, eller at